

6) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af et Bispembede henholdsvis i Roskilde og Haderslev og Nedlæggelse af Lolland-Falster Stift.

7) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.

8) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v.

9) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m.

Mødet hævet Kl. 1³⁶.

127. Møde.

Mandag den 22. Maj Kl. 1^{1/2}.

Formanden: Ved Skrivelse af 19. ds. meddeler Finansministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Toldsatserne for visse Luksusvarer m. m.

Ved Skrivelse af samme Dato meddeler Indenrigsministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Paaligning af kommunale Bidrag fra Grundejere i Gentofte og Gladsakse Kommuner i Anledning af et Sporvejsanlæg.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 og Lov Nr. 322 af 3. Juni 1919 om Livsforsikringsvirksomhed har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1679).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa de paa Dagsordenen under Nr. 2—6 opførte Sager omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (J. C. Christensen):

Det høje Ting vil forhaabentlig ikke finde det unaturligt, at jeg ved Behandlingen af denne lange Række af kirkelige Lovforslag indleder med et Par Bemærkninger om den kirkelige Lovgivnings Udvikling her i Landet siden 1849. Jeg skal gøre det meget kort.

Ved Udarbejdelsen af Grundloven af 5. Juni 1849 undlod den grundlovgivende Rigsforsamling at træffe Bestemmelse om en hel Række Lovgivningssager. Man skabte gennem Grundloven en repræsentativ Forsamling, men undlod at træffe Bestemmelse om en lang Række Lovgivningsforhold, dels vel sagtens fordi der ikke var Tid til indgaaende at beskæftige sig dermed — vi havde jo Krig den Gang —, dels vel ogsaa fordi adskillige af disse Sager egentlig ikke har deres Plads i en Grundlov. Imidlertid indsatte man dog i Grundloven en hel Række saakaldte Løfteparagraffer, og hvad Kirken angaar, maa man vel sige, at den Paragraf, der lyder saaledes: Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov, indeholdt et Løfte om en Ordning, og der kan formentlig neppe være Tvivl om, at Flertallet i den grundlovgivende Rigsforsamling havde den Opfattelse, at Folkekirken, som den nu skulde kaldes, skulde have en repræsentativ Forfatning. Man stredes om, hvorvidt der skulde indkaldes en kirkelig Forsamling til at forberede en saadan, men der var egentlig ingen Uenighed om, at Folkekirkens Forfatning skulde ordnes ved Lov, ogsaa i den Forstand, at Folkekirken skulde have en Repræsentation.

Imidlertid er det jo ikke gaaet saaledes, at Folkekirken har faaet en Repræsentation, og heller ikke tænker nogen i dette Øjeblik paa at indføre en saadan eller stille Forslag derom; jeg for mit Vedkommende gør det ikke. Man har efterhaanden opfattet denne Grundlovparagraf paa den Maade, at alt, hvad der